

když stojím v kuchyni  
a pootočím modrým kohoutkem  
příplavou delfíni  
a popřejou mi pohodovej den

dívám se za nimi  
když sifon jejich těla stravuje  
pak s pocitem viny  
se z okna podívám na vodojem

kapky se pravidelně tříští  
o starej umaštěnej dřez  
čekám, až ukápne ta příští  
za oknem štěká pseudopes

jedna cesta tam a žádná zpátky  
není čas na loučení, čas na pohádky  
jedna cesta dolů a žádná vzhůru  
takhle si představuju svou noční můru

nejsou tam žárovky  
a určitě tam žijou bytosti  
co maj temný krovky  
a asi budou horší jakosti

občas tam zahučí  
anebo jen tak tiše hartusí  
abych byl v bezpečí  
na linku z umakartu lehnu si